

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku "I." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.  
przy uczestnictwie "N. [...]" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.  
o wpis prawa dzierżawy,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 lutego 2016 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania  
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.  
z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

### UZASADNIENIE

W sprawie o wpis prawa dzierżawy z wniosku I. Sp. z o.o. przy uczestnictwie N. [...] Sp. z o.o. Sąd Okręgowy w S. postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 r. oddalił apelację uczestnika od dokonanego wpisu Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 sierpnia 2014 r.

W skardze kasacyjnej wniesionej przez uczestnika od postanowienia Sądu Okręgowego skarżący uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie

obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Kwalifikacji takiej nie można przypisać wskazanemu przez skarżącego zagadnieniu prawnemu mającemu w istocie prowadzić do uzyskania odpowiedzi co do trafności zaskarżonego postanowienia, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie. Przedstawiona w skardze uczestnika jako zagadnienie prawne kwestia interpretacji art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst. jedn. Dz. U. 2013, poz. 707) w aspekcie wpływu rozporządzenia nieruchomością służebną na istnienie służebności gruntowej rozstrzygnięta została w powołanej przez Sąd Okręgowy uchwale Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 1996 r., III CZP 50/96 (OSNC 1996, nr 11, poz. 141), zaś skarżący nie przytacza argumentów wskazujących na potrzebę zmiany przyjętej w niej wykładni.

Nie występuje tym samym także druga z przesłanek uzasadniających wnioszek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w postaci potrzeby dokonania wykładni tego przepisu.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.